

SREĆA

IZMEĐU PRIVIDA I STVARNOSTI

Dr. Naser Bn Sulejman el Omer

V

Islamski centar Balkan
Porodična biblioteka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

SREĆA
IZMEĐU PRIVIDA I STVARNOSTI

Dr. Nasir Bn Sulejman el Omer

Naslov originala:

السعادة بين الوهم والحقيقة

د. ناصر بن سليمان العمر

Preveli sa arapskog:
Nizama i Sead el Halabi
Izdavač:
Islamski centar »Balkan«
Urednik:
Islamski centar »Balkan«
Lektor:
prof. Muharrem Hadžić
Grafička obrada:
Islamski centar »Balkan«

Štampano uz dozvolu zeničkog Muftijstva

كلمة مركز البلقان الإسلامي

النفس البشرية مجبولة بطبيعتها على البحث عن أسباب السعادة وكيفية تحصيلها ، ولكن ما هي السعادة ؟ سؤال ... والإجابة عن هذا السؤال محط اهتمام الفلاسفة في القديم والحديث ، وقد ذهبت بهم الفلسفة بعيدا عن مضمون السعادة ومفهومها ، فمنهم من يرى السعادة في تحصيل الأموال ومنهم من يرونها في كثرة الأبناء أو قلتهم ، وآخرون يرون السعادة هي المكانة المرموقة في المجتمع .

ولكاتبنا الشيخ الدكتور ناصر العمر مفهوم آخر للسعادة ، هذا المفهوم مصبوغ بالصبغة الدينية أعلاه كلام ا لله تعالى وفحواه حديث النبي صلى ا لله عليه وسلم . ولكن ما هو هذا المفهوم للسعادة ؟؟ تجيب عن هذا السؤال الصفحات التالية من هذا الكتاب .

ومركز البلقان –كعادته– يقدم لقرائه لأول مرة هذا الكتاب مترجم من اللغة البوسنية ليكون عوناً لطالب السعادة في تحصيل سعادة الدنيا والآخرة .

الناشر

مركز البلقان الإسلامي

Riječ Islamskog centra Balkan

U prirodi ljudske duše je da traži razloge i način dobijanja sreće, ali šta je *sreća???* To je pitanje, a odgovor je jedna od najvažnijih stavki filozofije starog i modernog vijeka. Filozofi su daleko otišli u shvatanju sadržaja i značenja riječi *sreća*. Neki smatraju da je sreća u gomilanju novca, a drugi u više ili manje dobijenih sinova. A drugi, pak, tvrde da je sreća biti visokorangiran u društvu.

Naš šejh dr Nasir je traži negdje drugdje. Njegova sreća je osvjetljena Govorom Allaha, dželle ša'nuhu, i sunnetom Poslanika, sallallâhu 'alejhi ve sellem. Ali ko su ti koji također smatraju ovo za sreću? Odgovor na to pitanje je na slijedećim stranicama ove knjige.

Islamski centar Balkan vam predaje ovu knjigu u njenom prvom izdanju na bosanskom jeziku kako bi ona možda pomogla tragačima sreće, kako bi stigli do svog cilja.

Izdavač
Islamski centar Balkan

Predgovor

بسم الله الرحمن الرحيم

U ime Allaha, Svemilosnog Samilosnog!

»Oni srečni - ko su srečnî?
A oni nesrečni - ko su nesrečnî?«
el Wâqi'ah, 8.,9.

Namjena ove brošure je, iako nas upućuje na skromne pretenzije:

a) skrenuti pažnju na iluziju sreće i stvarnu sreću čovjeka.

b) pomoći osobama da razlikuju poremećaje svoga raspoloženja izazvanog dramom ateizivanja i stvarnom dramom rata od strane fašističkog agresora;

c) što jednostavnije prikazati socijalnim, istraživačkim, zdravstvenim, nastavnim i svjetovališnim centrima kako se liječe nesretne osobe od poremećaja ličnosti, i opće medicinskih stanja, psihosocijalnih i sredinskih problema.

d) Kako se uzima terapija za osobe koje su preživjele silovanje u ratnim i vanratnim okolnostima, za društvene i pojedinačne ovisnosti traumatiziranih osoba od raznih poroka (alkohol, barbituralni sedativi i hipnotici, opijanje od heroina, morfijuma, kodeina, metadona, uzimanje Canabisa, marihuane, hašiša, kokaina...);

Neki će iz naše ratne generacije preko noći postati pseudoisti. Došao je momenat kada svi trebamo osjetiti istinsku vjeru, pa ćemo osjetiti i istinsku sreću. To nije

nikakva zagonetka ili fenomen. Vraćajući se imansko svjesnoj vjeri vraćamo se i imansko svjesnoj sreći, svojim korijenima, svom identitetu i svojoj kulturi. Na taj način imamo stil života čovjeka koji može mnogo učiniti da ne zastari u svojim pogledima prema kosmosu, životu i samom sebi.

Sa novim saznanjima, novim istinama, sa velikom ljubavi ćemo se izbaviti iz osvojenih i usvojenih demagogija koje su nam predstavljene kao nepobitne istine, rutinske stereotipne svijesti i laicizma produhovljenosti vjerskih osjećaja.

Po svojoj skromnoj zamisli ova brošura će rasvijetliti neke strane fenomena akidetsog imana iz jednog danas aktuelnog aspekta odgoja.

O ovoj temi nema prokrčenih puteva. Njih tek treba trasirati. Brošura je napisana u procesu traganja mnogih za rješenjem u novom svjetlijem životu življenja. U pitanju je novo shvatanje odgoja. Posljedice neizjesnosti i podsticanje za sreću i nesreću su nužne. Mora se nastojati razbiti određeni standard dogmatskih koncepcija koje ljude prividno drže u sreći.

Nadamo se da će ova brošura omogućiti svima nama da rasvjetlimo puteve istinske sreće i prividne sreće-nesreće. Svjetlost vjere - imana - akideta je ovdje jedini moguć i istinski kriterij.

Zamolimo Uzvišenog Gospodara da učini da što dublje Allahova vjera - islam uđe u nas kako bi bili od onih koji su sretni i na ovom i na budućem svijetu.

prof.Hadžić Muharrem,

Uvod

Zahvala pripada samo Allahu, od Njega pomoć tražimo i molimo Ga za oprost. Utječemo se Allahu od zla nas samih i zla djela naših.
Koga Allah uputi na pravi put, nikad zalutati neće, a koga odvede u zabludu, nema onoga ko će ga uputiti. Svjedočim da nema drugog Boga osim Allaha, dželle ša'nuhu, i da je Muhammed, sallallâhu 'alejhi ve sellem, Njegov rob i poslanik.

»O vjernici, bojte se Allaha onako kako se treba bojati i umirite samo kao muslimani.«
»O ljudi, bojte se Gospodara svoga koji vas od jednog čovjeka stvara, a od njega je i drûgu njegovu stvorio, i od njih dvoje mnoge muškarce i žene rasijao. I Allaha se bojte, s imenom čijim jedni druge molite, i rodbinske veze ne kidajte, jer Allah, zaista, stalno nad vama bdi.«

(An-Nisa' 1.)

»O vjernici, bojte se Allaha i govorite samo istinu On će vas za dobra djela nagraditi i grijehe vam vaše oprostiti. A onaj ko se Allahu i Poslaniku Njegovu bude pokoravao, postići će ono što bude želio.«

(Al-Ahzab, 70. 71.)

Poštovani čitaoče, srećemo se zajedno na putu dobra, ljubavi i sreće. Molim Allaha, dželle ša'nuhu, da ovaj rad upiše u naša dobra djela na Sudnjem danu.

Poštovani brate, da li je sreća privid ili stvarnost?

Možda će te ovo pitanje začuditi, ali zaista postoje prividna i stvarna sreća.

Da vidimo razloge za raspravljanje o ovoj temi:

1. Svaki čovjek na Zemljinoj kugli traži sreću

Ljudi se razlikuju po naciji, načinu života, principima, ciljevima, ali svi se slažu u jednom - *naći sreću*.

Bio vjernik ili ne, dobročinitelj ili grešnik, svako od njih traži sreću. Kad bi ga upitali: »Zašto radiš ovo? Zbog čega radiš to?«, odgovorio bi: »*Tražim sreću!*«, bilo da to kaže doslovno ili nešto slično tome.

2. Mnogi ljudi pogriješe put do sreće

Svi ljudi traže sreću, ali ih vrlo malo nađe pravi put do istinske sreće.

3. I suštinski razlog, koji će, nadam se, privući vašu pažnju, jeste taj da se većina muslimana, a naročito da'ije (misionari, upućivači u Allahovu vjeru), kada vide one koji prividno sretni, obeshrabre se na svom putu. Oni se u svom radu susreću sa poteškoćama, što je normalna pojava, zato trebaju nekoga ko će ih učvrstiti na tom putu. I kada vide mnoge, za koje greškom misle da su sretni i da žive na vrhuncu sreće, osjete slabost i nemoć na svom putu upućivanja, pa kažu, ili im šejtan kaže: »Zašto i ti nisi kao ovi, zar ne želiš da živiš istinskom srećom poput ovih?«, pa skrenu sa pravog puta.

Koliko je onih koji su bili na pravom putu zalutalo i skrenulo sa njega prije svoje smrti!!! Koliko je ljudi živjelo istinskom srećom, pa su zalutali ka prividnoj sreći! Time nisu postigli sreću na dunjaluku, niti na ahiretu.

A sada ćemo, braćo, objasniti značenje istinske, odnosno prividne sreće. Prije nego što uđemo u srž teme, želio bih da ukažem na slijedeće:

Definicija sreće

Filolozi kažu: »Sreća je suprotan pojam od nesreće. Sretan čovjek *je čovjek koji nije nesretan.*«

Pedagozi i psiholozi je iskazuju lijepim i jednostavnim izrazom: »To je stalni osjećaj radosti, smirenosti i spokojstva koji proizilazi iz kontinuiranog osjećanja unutrašnjeg zadovoljstva, zadovoljstva životom i onim u budućnosti.«

Pojam istinske sreće definišu tri glavna faktora:

1. unutrašnje zadovoljstvo;
2. zadovoljstvo životom, i što je najvažnije;
3. zadovoljstvo u budućnosti.

Iluzije o sreći

Poštovani brate, zadržaćemo se dugo na ovom problemu, i stoga što je on važan za određivanje toka našeg života, kao i za određivanje pogrešnog shvatanja sreće, kao npr:

Sreća je u bogatstvu

Često se pitamo da li je sreća u sakupljanju i nagomilavanju bogatstva, gradnji imanja i vila?

Da li je u tome sreća? Mnogi ljudi ovako misle: »Ovaj je sretan, jer posjeduje račune na banci, neko je sretan, jer ima toliko zemlje i toliko zgrada, neko je sretan, jer ima toliko i toliko.« itd.

Neki ljudi tako samo kažu, a neki su sigurni u to, pa se ponašaju shodno tom pogrešno stanovištu.

Ja kažem: »Nije sreća u sakupljanju bogatstva.« ili kako to već jedan pjesnik u svojim stihovima kaže:

»Ne vidim da je sreća u prikupljanju bogatstva,
Već je onaj bogobojazni pravi sretnik.
U zgrtanju novca, ja ne vidim sreće,
Već od pobožnosti sreće nema veće.«

Brate, zadržimo se kod pitanja da li je sreća u bogatstvu, jer je to jedno od najvažnijih pitanja vezanih za iluzije o sreći .

Ukratko se kaže: *»Nije svaki bogataš sretan.«*

Mnogi bogataši žive nesretni na ovom svijetu, a kamo li tek na ahiretu! Zašto?

Zato što se zamaraju:

1. zgrtanjem novca;
2. njegovim čuvanjem i umnožavanjem;
3. brigom i strahom da će ga nestati.

Koliko ljudi ima milijarde, ali se boje! Zabrinuti su!

Zašto sav taj strah i odakle zabrinutost?!

Boje se za svoje bogatstvo, boje se da ne dođe do krize, ili da lopovi ne ukradu to bogatstvo.

Zato oni žive nesretni, zabrinuti, zamišljeni, tužni, čak ne mogu ni spavati, a poznato je i već viđeno, da je često to bogatstvo uzrok njihove propasti i čak smrti!!

Koliko je bogataša kidnapovano ili ubijeno!

Koliko je bogataša koji ne uživaju u životu, jer se ne mogu slobodno kretati, ne mogu putovati kako hoće, ne mogu spavati kako hoće, i to sve zbog svog bogatstva!!

Koliko je bogataša izgubilo svoj imetak, iz ovog ili onog razloga, pa ostatak života provode u nesreći i bijedi.

Evo nekih slikovitih primjera:

1. Priča o Karunu

Ta priča je navedena u Časnom Kur'anu, u kome Allah, dželle ša'nuhu, kaže:

»I iziđe on pred narod svoj u svom sjaju.«

(Al - Qasas, 79.)

Karun je bio na vrhuncu »sreće«, tako da su neki iz njegovog naroda govorili:

»On je, uistinu, presrećan.«

(Al - Qasas, 79.)

Izašao je u svom sjaju, pa su rekli da je presrećan, ali to je samo iluzija sreće. Rezultat njegovog nevjerovanja u Božije dobročinstvo je, kako Allah, dželle ša'nuhu, kaže:

»I Mi smo i njega i dvorac njegov u zemlju utjerali, i niko ga od Allahove kazne nije mogao odbraniti, a ni sam sebi nije mogao pomoći.«

(Al - Qasas, 81.)

Kakva sreća i kakav kraj!?

Ili primjer 'Umejje Bn Halef i njemu sličnih, koji će na Sudnjem danu reći:

»Bogatstvo moje mi nije od koristi.«

(Al - Haqqa, 28.)

Loše li je bogatstvo od kojeg njegov vlasnik nema nikakve koristi!!

2. Priča o Kristini Onazis

Ova čudna priča potvrđuje da bogatstvo, ma koliko ga bilo, ne može samo po sebi biti razlog za sreću. Njen početak datira još od prije petnaest godina i više, a kraj je uslijedio prije nekoliko mjeseci.

Kristina Onazis je kćerka poznatog grčkog milionera Onazisa koji posjeduje milijarde, ostrva, brodove. Ova djevojka, nakon što joj je umrla majka, pa otac i brat, postala je, pored supruge svog oca, jedini nasljednik tog ogromnog bogatstva.

Znaš li, poštovani čitaoče, koliko je naslijedila?

Naslijedila je više od pet milijardi dolara!

Djevojka koja posjeduje teške brodove, cijela ostrva, avio - kompanije!!

Poštovani brate, žena koja posjeduje više od pet milijardi dolara, vile, brodove i avione, nije li ona, po mjerilima većine ljudi, najsretnija žena na svijetu??

Koliko ljudi želi da bude poput nje?!

Kad bi se podijelilo njeno bogatstvo na stotinu ljudi, postali bi najveći bogataši, jer bi svako od njih dobio po pedeset miliona dolara!! Pa možeš li zamisliti da toliko bogatstvo ima jedna žena!?

Postavlja se pitanje: Da li je ona sretna?

Odgovor će vam biti jasan iz nekih detalja ove priče:

Njena majka je umrla nakon nesretnog života i razvoda braka, a njen brat je poginuo igrajući se avionom kojeg je sam vozio. Njen otac se razveo sa svojom novom suprugom Žaklinom Kenedi, suprugom bivšeg američkog predsjednika Džona Kenedija, koju je oženio za milione dolara, samo radi slave.

Reći će neki: »Pa oženio se ženom Džona Kenedija!!«

Ali, uprkos tome, sa njom je živio nesretno.

Zamislite da su neki od uslova braka bili da ne spavaju zajedno, da je ne posjeduje, da joj daje milione prema njenoj želji.

I pored toga, razišla se od njega, a kada je umro, i od njegove kćerke.

Kristina Onazis se udala, dok je još živjela sa ocem, za jednog Amerikanca, s kim je živjela nekoliko mjeseci, a zatim se razvela.

Nakon smrti oca, udala se za jednog Grka. Taj brak je trajao nekoliko mjeseci, a onda je uslijedio razvod.

Nakon toga je dugo čekala, tražeći pravu sreću, i znate li za koga se udala? Po treći put, najbogatija žena na svijetu se udala i to za ruskog komunistu!!!

Kakvo iznenađenje!!

Kapitalistički i komunistički vrh zajedno!

Kada su je ljudi, a pogotovo novinari, pitali: »Ti predstavljaš kapitalizam, kako si se mogla udati za komunistu?« - odgovorila je: »Tražim sreću!«

Nakon vjenčanja, otišli su u Rusiju, a pošto tamošnji režim ne dopušta posjedovanje više od dvije sobe, niti posluge, morala je da sama sprema kuću, tj. dvije sobe koje je imala. Novinari su je pitali, prateći je u stopu:

»Kako možeš tako živjeti?« Odgovorila je: »Tražim sreću!«

Živjela je tako godinu dana, a zatim se razvela.

Na jednoj zabavi u Francuskoj, novinari su je pitali: »Da li ste vi najbogatija žena?« Odgovorila je: »Da, ja sam najbogatija, ali i najnesretnija!«

I na kraju se udala za jednog francuskog industrijalca.

Primijetićete da je birala muževe iz raznih zemalja, ne bi li našla pravu sreću.

Nakon kratkog vremena rodila je kćerku, a zatim su se razveli. Ostatak života je provela u nesreći i očajanju, a nakon nekoliko mjeseci pronađena je mrtva u jednoj vikendici, u Argentini.

Ne zna se da li je umrla prirodnom smrću, ili je ubijena, pa čak i nakon što je argentinski doktor naredio da se izvrši obdukcija! Sahranjena je na očevom ostrvu.

Pogledajte primjer ove žene, da li joj je bogatstvo donijelo ikakvu korist?

Na ovom svijetu ne, a na ahiretu, ona će kao nevjernik reći: »***Bogatstvo moje mi nije od koristi!***«

Dakle, samo bogatstvo nije dovoljno da bi čovjek bio sretan, niti ono povećava sreću, a upravo je jedna od najvećih iluzija o sreći imetak i bogatstvo.

U naše vrijeme, primijetićete i vidjeti da većina bogataša živi u stalnoj brizi i očaju, naročito ako to bogatstvo izgubi.

Navešću jedan primjer. Jedan trgovac, kojeg poznajem, imao je milione, ali je sve to izgubio. Nakon nekog vremena, pošto ga je snašla bijeda i siromaštvo, morao je naći neki posao. Na kraju je, sa visokog položaja u jednom ministarstvu, spao na položaj običnog fizičkog radnika.

Pa, kakva je to sreća u bogatstvu ??

Sreća je u slavi

Da li je sreća u slavi?

Ja kažem da nije, jer slava donosi samo nesreću. Takva sreća nije istinska, ako nije vezana za bogobojaznost. Onaj ko je bogobojazan ne želi slavu, jer ako je slava vezana za nešto drugo, brzo nestaje, a onaj ko je bio slavan ostatak života provede u nesreći i tuzi. Mnogi misle da su sportaši, glumci, pjevači itd. sretni ljudi, pa da vidimo:

1. Sportaši

Većina njih živi nesretno. Život im se sastoji od stalnih putovanja, tako da im ostaje veoma malo vremena za svoju porodicu. Većina ih je prisiljena da napusti školu, kako bi se mogli potpuno posvetiti sportu. Osim toga, prisutna je nervoza pred svaku utakmicu, potištenost nakon svakog poraza, povrede koje ih stalno prate, kao i strah od toga kakvo će mišljenje imati publika, ako dođe do pada njihove popularnosti, zbog čega bi živjeli nesretni do kraja života.

I šta ako dođe do toga? Ljudi ih veoma brzo zaborave, a njihova tuga i patnja postaju jači.

Dakle, makar to mnogi mislili, sreća nije u sportu.

2. Glumci, pjevači...

Njihov život je najgori život kojeg čovjek može zamisliti! Porodični neuspjeh, droga, nemoral, bestidnost, beščašće!

Kad kažem umjetnici, mislim na pjevače i glumce. Ne kažem to sam od sebe, već to govore njihovi memoari i izjave u bezbroj novinskih članaka.

Navešćemo tri primjera :

1. Enver Vedždi (egipatski glumac), suprug jevrejske glumice Lejle Murad, koja za svog muža kaže: »On je bio nepoznat glumac.«

Rekao je jednom: »Želio bih da imam milion džunejha, pa makar se razbolio!« Lejla mu je rekla: »Šta ti vrijedi novac, ako te zadesi bolest?«, a on je odgovorio:

»Jedan dio bih dao za liječenje, a sa onim preostalim bih sretno živio!!«

Stekao je i više od milion džunejha, ali Allah, dželle ša'nuhu, mu je dao da se razboli od karcinoma jetre. Potrošio je više od milion džunejha na liječenje, ali nije našao sreću, čak mu je zbog bolesti uveden ograničen režim ishrane.

Na kraju je umro očajan i iscrpljen bolešću .

2. *Nijazi Mustafa* je bio poznati filmski režiser, čiji je život bio nesretan. Pronađen je mrtav u svom stanu, u sedamdesetoj godini života. Te noći, kada ga je zadesila smrt, priredio je zabavu na kojoj se provodio sa više od deset djevojaka.

Ujutro, nakon istrage na licu mjesta, utvrđeno je da je ubijen .

Pogledajte taj život: strah, pijanstvo, prevara. Završio je na tragičan način, da nas Allah sačuva od lošeg kraja!!

3. *Abdulhalim Hafiz* (poznati egipatski pjevač), čovjek koji je živio sam, bez žene i djece. Umro na vrhuncu nesreće, ophrvan bolešću kada je imao nešto više od 50 godina.

Dakle, njihova sreća je samo lažni sjaj koji zavarava druge, a u stvari žive na vrhuncu nesreće i očaja.

Sreća je u diplomama

Onda, gdje je sreća?

Možda se ona stiče dobitkom najveće diplome, možda se sreća krije u zvanju doktora! Ali, zasigurno ne.

Evo jednog primjera, o kome pišu novine:

Jedna doktorica izjavljuje: »Uzmite moje diplome, a dajte mi muža!«

Zamislite, doktorica medicine koja u očima većine ljudi izgleda veoma sretna *zato što je žena, a doktorica!* A po shvatanju mnogih, medicina predstavlja najveći vrh nauke i njena diploma je najcjenjenija. Pogrešno je mišljenje, ako je netko doktor, da je na vrhuncu sreće.

Ta doktorica kaže:

»Svako jutro u sedam sati...

To je doba koje me uznemiruje i tjera na plač, zašto? Sjedam pored vozača i vozim se prema svojoj ambulanti, ili bolje rečeno, svom grobu, svojoj tamnici.

I kada stignem tamo (ona svoju kancelariju, umjesto svoje sreće naziva grobom) nalazim žene sa djecom koje me čekaju, gledajući u moj bijeli mantil kao da je perzijski, svileni ogrtač, a on je za mene moja crnina!!

Ulazim u ordinaciju sa slušalicama oko vrata, koje kao da su omča za vješanje. Sada se već treća decenija obavija oko mog vrata (misli na svojih 30 godina) i donosi mi samo nesreću .

Uzmite moju diplomu, mantile, sve moje knjige, uzmite lažnu sreću i dajte mi da čujem riječ »Mama!«

Zatim nastavlja u stihovima :

»Željela sam da mi kažu: »Doktorice!«,
pa su rekli, a ja od toga ništa ne dobih.

***

Reci onoj koja me gleda kao primjer,
ja sam danas najtužnija na svijetu.

***

Sve što želim je zagrliti dijete,
a da li ga mogu kupiti novcem?«

Sreća je u položaju

Možda su sretni ljudi oni na visokom položaju, kao npr. vođe, ministri i dr.

Ali, ne... Znate li zašto?

Zato što je odgovornost veoma važna stvar na ovom svijetu i ako čovjek nije sposoban da je ispuni, onda slijedi kajanje i očajanje na Sudnjem danu.

Onaj ko je na visokom položaju, ili vlasti, u stalnoj je brizi, bojeći se da ga ne izgubi, a ako ga izgubi, a to se jednom mora desiti, ostatak života provodi u očajanju.

Položaj može biti uzrok propasti čovjeka i zato on živi u stalnom strahu i brizi.

Dovoljni su nam primjeri Faraona i Hamana, o kojima se govori u Kur'anu, a što se tiče sadašnjeg vijeka, evo nekih primjera:

1. Iranski šah

Čovjek koji je priredio proslavu da bi oživio uspomenu na protekli period od 2500 godina vladavine Perzijskog carstva.

Želio je da proširi svoju vladavinu na Zaljev i Arapsko poluostrvo, da bi se spojio sa Jevrejima. Kako je završio taj čovjek koji se šepurio kao paun?

Protjeran je! Nije našao zemlju koja bi mu pružila utočište, pa čak ni Amerika kojoj je bio najponizniji sluga. Umro je u izgnanstvu, u Egiptu, nakon što su ga uništile brige i na kraju karcinom. A njegova djeca, porodica i pristalice su se rasuli po svim kontinentima!!

2. Predsjednik Filipina

Šta je bilo sa ovim diktatorom?

Allah dž.š. mu je dao da okusi očajanje i patnju još na ovom svijetu.

Preko noći je postao prognanik, koga su se odrekli njegovi prijatelji i pristalice. Nije mu bilo dozvoljeno da se vrati u zemlju u kojoj je provodio svoju diktaturu.

Čak i kada ga je stigla smrt, nije mogao dobiti ni komad zemlje u svojoj državi gdje bi bio sahranjen!!

Neka je slavljen Gospodar svih svjetova!

3. Bokasa

Znaš li ko je bio Bokasa?

Čovjek koji se proglasio carem i čije se slike i svega onoga što je radio u Srednjoj Africi još uvijek sjećamo.

Prilikom njegove posjete Francuskoj, izbila je revolucija, tako da je ostao u toj zemlji ne više kao car, nego prognanik.

Kad više nije znao šta da radi, vratio se u svoju zemlju pod lažnim imenom, ali je ipak bio uhvaćen i osuđen.

Ne znam tačno da li je ubijen ili ne, ali je poznato da se razbolio od nekoliko bolesti, od kojih su najlakše bile

tuga, briga i očajanje. To je Allahov zakon koji se nikad ne mijenja.

To je, dakle, prividna sreća, za koju ljudi misle da je stvarna. Većina ih, u prvi mah, pomisli da su sretni, a oni, u stvari, žive u agoniji patnje, očajanja i nesreće.

Najočitiji primjer prividne sreće jeste Evropa, naročito skandinavske zemlje koje su najbogatije i sa najvećim životnim standardom.

Uprkos bogatstvu, u njima je zabilježen najveći broj samoubistava.

Švedska npr. je zemlja čiji stanovnik ima najveći prihod, ali ujedno bilježi i najveći broj samoubistava!

S druge strane, islamske zemlje, većinom siromašne, bilježe najmanji broj samoubistava u odnosu na ostale zemlje svijeta.

Tako vidimo da sreća nije ni u bogatstvu, ni u slavi, ni diplomama, ni visokim položajima, niti u prolaznim dobrima ovoga svijeta .

Onda, gdje se kriju uzroci sreće? Kakve osobine imaju oni koji su istinski sretni?

Prije nego što odgovorimo na to pitanje, reći ćemo nešto o stvarima koje sprječavaju sreću.

Šta sprječava sreću?

Nema sumnje da postoje mnoge zapreke na putu ka sreći i ljepoti življenja u njoj, među kojima su:

1.Kufr (nevjerovanje)

Allah dž.š. kaže:

»A onome koga želi da u zabludi ostavi, On srce njegovo stegne i umornim učini, kao kad čini napor da na nebo uzleti.«

(Al-An'am, 125.)

Ovako Kur'an precizno opisuje stanje nesreće i očaja.

2.Grijesi i loša djela

Neću navoditi primjere o tome, jer je to već jasno, ali ću navesti nekoliko citata nevjernika:

Aleks Karl: »Čovjek još ne shvata težinu posljedica koje proizilaze iz grijeha, a one se ne mogu nikako popraviti.«

Sokrat: »Zločinac uvijek pati više od svoje žrtve, i ako ga ne stigne kazna zbog zločina, postaje najnesretniji čovjek.«

Tako govore dva nevjernika, a da vidimo šta stoji u hadisu kojeg prenosi Muslim:

»Jedan od ashaba je počinio grijeh, pa je došao Poslaniku, sallallahu 'alejhi we sellem, i rekao mu: »Božiji Poslaniče, očisti me.« Zatim je to opet ponovio, pa mu je Božiji Poslanik, sallallahu 'alejhi ve sellem, odredio kaznu shodno počinjenom grijehu.« (Muslim 11/199)

3. Zavidnost i ljubomora

Zavidnost je toliko opasna, da nam Allah dž.š. naređuje da Mu se utječemo od zla zavidnika:

»I od zla zavidnika kada zavidi.«

(Al - Falaq, 5.)

Allah dž.š. kaže:

»Ili bi ljudima na onome što im je Allah iz obilja Svoga darovao zavidjeli.«

(An-Nisa', 54.)

Tako se kaže o nevjernicima .

Muhamed, sallallâhu 'alejhi ve sellem, kaže svom ummetu:

»Ne zavidite jedni drugima, ne razdvajajte se, ne mrzite se, ne bježite jedni od drugih i budite, o Allahovi robovi, braća.«

(muttefekun alejhi)

Da vidimo šta o zavidnosti kaže jedan naš neprijatelj, Viktor Buših: »Zavidnost, ljubomora i pakost su tri dimenzije jedne iste stvari, a one su bolest koje truju zdravlje i uništavaju veliki dio životne energije potrebne za rad.«

4. Pakost i zloba

Allah, dželle ša'nuhu, kaže:

»I ne dopusti da u srcima našim bude imalo zlobe prema vjernicima.«

(Al-Hašr, 10.)

U ovom ajetu mu'mini upućuju dovu Allahu, dželle ša'nuhu, da ih zaštiti od zlobe, jer zloba sprječava sreću.

Allah, dželle ša'nuhu, opisujući život mu'mina u vječnom džennetu, kaže:

»Iz njihovih grudi ćemo zlobu odstraniti.«

(Al - A'raf, 43.)

Ibrahim el Džemel kaže: »Zlobnik cijelo vrijeme razmišlja samo kako da napakosti čovjeku. Laže na njega, nanosi mu štetu i pri tome ne bira nikakva sredstva.«

5. Srdžba

Srdžba, bez sumnje, sprječava sreću i zadovoljstvo. Zato Allah, dželle ša'nuhu, hvali mu'mine:

»I koji, kada ih ko rasrdi, opraštaju.«

(Aš-Šura, 37.)

Muhammed, sallallâhu 'alejhi ve sellem, kaže:

»Nije jak onaj ko ima fizičku snagu, već onaj ko se savlada u srdžbi.«

(muttefekun alejhi)

6. Zulum (nasilje)

Nasilje je veoma teška stvar, čija je posljedica zlo do krajnjih granica.

Da vidimo dva primjera iz savremenog doba koji oslikavaju nasilje i kraj nasilnika. To su Hamza el Besijuni i Salah Nasr, pripadnici vojske propalog vođe Džemala Abdunnasera, koji su činili takva zlodjela i nasilje da'ijama, od kojih bi se svakom čovjeku naježila koža.

Kakav je bio njihov život? Najgori život, Allaha mi!

Hamza el Besijuni je bio takav nasilnik i tiranin, da bi mu'minima, koji su molili Allaha za pomoć, dok ih je mučio, govorio: »Gdje je vaš Bog da ga stavim u okove?!«

Salah Nasr je sklapao brak sa ženama koje su već bile udate!

Kako su završila ova dvojica nasilnika?

Hamza el Besijuni vozeći se kolima iz Kaira prema Aleksandriji, se sudario sa kamionom koji je prevozio gvožđe. Njegovo tijelo je bilo raskomadano gvožđem, tako da su ga spasioci izvukli u komadima!

Allah, dželle ša'nuhu, ga je uništio gvožđem, a on je sam govorio da će Allaha staviti u okove.

Uzvišen li je Allah od onoga što kažu silnici!

Salah Nasr je bio pogođen sa više od deset teških hroničnih bolesti.

Živio je tako nekoliko godina u očajanju, ne mogavši se izliječiti, sve dok nije umro kao zatvorenik, bačen u tamnicu od strane onih kojima je služio.

Allah, dželle ša'nuhu, pušta nasilnike do određenog vremena, a onda ih žestoko kažnjava!!

7. Bojati se nekog drugog osim Allaha, dželle ša'nuhu

Strah od nekog drugog, osim Allaha, dželle ša'nuhu, donosi samo nesreću i poniženje i zato se u Kur'ani Kerimu o Izraelćanima kaže:

»Takvi bi trebalo da u njih (Božije hramove) samo sa strahom ulaze.«

(Al-Baqara, 114.)

Allah Uzvišeni kaže:

»To vas je samo šejtan plašio pristalicama svojim, i ne bojte ih se, a bojte se Mene, ako ste vjernici!«

(Ali - Imran, 175.)

Ibrahim, 'alejhis selâm, kaže svom narodu:

»Ja se ne bojim onih koje vi Njemu ravnim smatrate.«

(Al-An'am, 80.)

Dakle, jedna od stvari koje sprječavaju sreću je strah od drugog, a ne od Allaha, 'azze we dželle.

8. Pesimizam

Koliko je samo puta pesimizam bio uzrok očajanju i patnji!

Stoga je Muhamed, sallallâhu 'alejhi ve sellem, volio optimizam, a mrzio pesimizam.

Dr. Aziz Ferid kaže: »Pesimista se toliko muči zbog svog pesimizma, da to utiče na njegove živce mnogo više, nego što bi na njih uticala kakva nesreća koja bi ga pogodila.«

9. Sumnja

Allah, dželle ša'nuhu, kaže:

»O vjernici, klonite se mnogih sumnjičenja, neka sumnjičenja su, zaista, grijeh.«

(Al - Hudžurat, 12.)

Muhammed, sallallâhu 'alejhi ve sellem, kaže:

»Čuvajte se sumnjičenja, jer je ono najlažniji govor.«

(muttefekun alejhi)

10. Oholost

Onaj ko je ohol stalno je nesretan i očajan, iako se ponaša umišljeno, uzdiže nad ostalim ljudima i ne priznaje njihova prava.

11. Voljeti nekoga više od Allaha Uzvišenog

Kao npr. kada se onaj koji voli sav preda svojoj voljenoj. Dovoljan nam je primjer romana »Medžnun i Lejla« koji govori o takvoj ljubavi koja je Medžnuna dovela u stanje prognanika, da je na kraju poludio i umro zbog svoje ljubavi.

Koliko ih je umrlo zbog ljubavi i došlo pred Allaha, dželle ša'nuhu, srcem vezanim za nekog drugog, a ne za Njega.

Kakva dunjalučka i ahiretska propast!!!

12. Droga

Mnogi ljudi misle da je sreća u odavanju drogama i piću, pa pribjegavaju tim sredstvima želeći da pobjegnu od dunjalučkih briga i tegoba, a u stvari, time sami sebe bacaju u vatru.

Opojna sredstva su prepreka sreći i ona donose samo nesreću, očaj, propast i uništenje. Droga znači samo uništenje pojedinca, društva i ljudske zajednice!

Sadašnje doba je najbolji primjer za to, pa neka oni koji imaju razuma razmisle!

*** *** *** ***

A sada, nakon što smo saznali šta sprječava sreću, da krenemo pravim putem koji vodi do nje. Koji su putevi sreće i kakve su osobine sretnih?

Onome ko želi sreću, a ne ide pravim putem koji do nje vodi, pjesnik najbolje kaže :

»Nadaš se spasu, a ne ideš njegovim stazama,
Pa, zaista, lađa po suhom ne plovi.«

Da zajednički razmotrimo puteve sreće i osobine sretnih, možda će nam Allah dati da je postignemo, a On je Darežljiv i Plemenit.

1. Vjerovanje u Allaha dž.š. i činjenje dobrih djela

Allah dž.š. kaže:

»Onome ko čini dobro, bio muškarac ili žena, a vjernik je, Mi ćemo dati da proživi lijep život.«

(An - Nahl, 97.)

Tj. živjeće sretnim životom.

Svi mi želimo sretan život i zato treba da radimo dobra djela koja idu uz vjerovanje:

»Oni koji su u Allaha i u onaj svijet vjerovali i dobra djela činili, ničega se oni neće bojati i ni za čim oni neće tugovati.«

(Al-Ma'ida, 69.)

Kaže Ebu Jahja Suhejb Bn Sinan r.a. da je Božiji Poslanik, sallallâhu 'alejhi ve sellem, rekao:

»Čudno je to sa mu'minom, sve što mu se desi, za njega je dobro, a to je svojstveno samo mu'minu. Ako ga zadesi dobro, on zahvaljuje Allahu dž.š. i to bude

— *dobro po njega. A ako ga zadesi kakva nevolja, on se strpi, i to opet bude dobro po njega.«*

(prenosi Muslim)

Poslanik, sallallahu 'alejhi we sellem, je svoj mir i zadovoljstvo nalazio u namazu i pokornosti, kao što se vidi iz sljedećeg hadisa: *»Bilale, najavi namaz, odmori nas namazom!«* (Prenosi Ahmed i Ebu Davud)

Neki ljudi govore: »Odmori nas od namaza, mi smo u tuzi i brizi i nemamo vremena za namaz.« Oni tako govore, a Muhammed, sallallâhu 'alejhi ve sellem, kaže: *»Moja radost je u namazu.«* (Prenose Ahmed i Nesa'i)

Da vidimo jedan živi primjer kako iman mu'minima daje osjećaj sreće u svim situacijama:

Ibn Tejmija, smilovao mu se Allah, je bio proganjan, zatvaran i mučen. I pored toga, u tamnici u Damasku, u zadnjim trenucima svoje borbe i patnje, on kaže: »Šta mi mogu moji neprijatelji kad je džennet u mojim grudima, ako umrem on je sa mnom, zatvor je moj hram, moje ubistvo je šehadet, a moje izgnanstvo je putovanje.«

Vidimo kako Šejhul Islam zatvara puteve svojim neprijateljima ovim vječnim riječima koje osvjetljavaju put mu'minima, a to mogu samo veliki i hrabri ljudi.

2. Vjerovanje u sudbinu i Božije određenje (bilo dobro ili zlo)

Sve je od Uzvišenog Allaha i znaj da ono što te zadesilo nije te moglo zaobići, a ono što te zaobišlo, nije te moglo zadesiti.

Ovo je jedna od najvažnijih osobina sretnih, jer samo onaj ko vjeruje u Allaha dž.š. može postići sreću, a sastavni

dio imana je vjerovanje u Božiju sudbinu i određenje i zadovoljstvo onim što zadesi čovjeka.

Na ovom svijetu čovjeka mora zadesiti neka nevolja ili nesreća i ako ne vjeruje u sudbinu i određenje, on propada.

Navešćemo jedan primjer vjerovanja u Božiju sudbinu i određenje i njegov uticaj na sreću čovjeka:

Urva Bn Zubejr, smilovao mu se Allah, kome su htjeli da odsjeku nogu, oboljelu od karcinoma.

Rekli su mu:

—Moramo te napiti vinom, da ne bi osjetio bol, a nakon toga staviti nogu u vrelo ulje, da bi zaustavili krvarenje.

Šta je on odgovorio na to?

—Pa da moje srce tada prestane spominjati Allaha? Nikad!

—Ne, zar da moje srce zapusti spominjanje Allaha Uzvišenog?

—Pa, šta da radimo onda?-rekli su.

Odgovorio je:

—Ima drugi način. Kada budem obavljao namaz, tada radite šta hoćete!

Jer, tada je njegovo srce toliko vezano za Allaha dž.š. da ne osjeća ništa šta se dešava oko njega.

I zaista, kad je počeo namaz tekbirom, odsjekli su mu nogu do iznad koljena, a on se nije ni pomjerio. Međutim, kada su mu stavili nogu u vrelo ulje, pao je u nesvijest.

Kada je uveče došao sebi, ljudi su mu rekli:

—Žalimo zbog tvoje noge i zbog tvog sina (u međuvremenu mu je umro sin).

On je tada, sa potpunom predanošću i vjerovanjem u sudbinu, rekao:

—Hvala Allahu! Bože, ako je to iskušenje, ozdravio sam, a ako si nešto uzeo, dao si nešto bolje i trajnije!!

Ovo je primjer istinskog vjerovanja u Božiju sudbinu i određenje, ali gdje su sada takvi primjeri bogobojaznih, pokornih i predanih Allahu?!

»To mogu postići samo strpljivi, to mogu postići samo vrlo srećni.«

(*Fussilat, 35.*)

3. Šeriatsko znanje

Ulema koja je spoznala Allaha, dželle ša'nuhu, su sretni ljudi.

Poštovani brate, evo priče o jednom takvom alimu, Ebul-Hasan el-Zahidu:

Ahmed Bn Tolon je bio upravitelj Egipta i jedan od najgorih nasilnika koji je usmrtio više od 18.000 ljudi najgorom smrću, ne dajući im ni hrane, ni vode.

Ebul Hasan, slijedeći riječi Muhammeda, sallallâhu 'alejhi ve sellem: *»Najbolji džihad je reći istinu pred nepravednim vladarem.«*, otišao je tom zalimu i rekao mu: »Ti nepravedno postupaš sa svojim narodom.«, upozorivši ga na Božiju kaznu.

Ibn Tolon se toliko rasrdio, da je naredio da se dovede izgladnjeli lav i pusti na Ebul Hasana!

Kakva strašna naredba! Ali, srce Ebul Hasana, puno imana i pouzdanja u Allaha, dželle ša'nuhu, je učinilo njegovo držanje izvanrednim.

Kad su pustili lava, počeo je režati, zatim se približio i stao, dok je Ebul Hasan nepomično sjedio, ne obraćajući pažnju na njega.

Ljudi su gledali taj prizor sa suzama i strahom za ovog pobožnog alima.

Gladni lav ispred njega!! To je, zaista, nepravedna borba! Ali, šta se desilo?

Lav je došao i stao, režeći. Zatim je ušutio i oborene glave prišao Ebul Hasanu. Ponjušio ga je, a zatim se udaljio od njega, ne učinivši mu ništa nažao. Ljudi su bili začuđeni tim prizorom, a onda su počeli uzvikivati tekbire.

Ali, šta je još čudnije od ovoga?

Ibn Tolon je pozvao Ebul Hasana i upitao ga:

O čemu si razmišljao, dok je lav bio kod tebe, pa se nisi nimalo prestrašio, niti si obraćao pažnju na njega?

Odgovorio je, Allah mu se smilovao:

—Pitao sam se, ako me dohvati pljuvačka lava, da li je ona čistoća ili nedžes (nečistoća)?

Bn Tolon je pitao: —Zar se nisi uplašio lava?

»Ne, - odgovorio je - jer mi je Allah dovoljan.«

To je istinska sreća koju donosi iman i korisno znanje, to je zadovoljstvo kojeg traže svi ljudi.

Ovakav čvrst stav Ebul Hasana podsjeća na stav slavnog ashaba Habib Bn Udaja, radijallâhu 'anhu.

Kad su ga zarobili mušrici, prije nego da ga ubiju, pitali su ga: »Imaš li neku želju prije smrti?«

Zatražio je od njih da ga puste da klanja dva rekata, što su mu i dozvolili (on je bio prvi koji je uveo klanjanje dva rekata prije smrti). Nakon što je obavio namaz, rekao je:

—Tako mi Allaha, da se ne bojim da ćete reći da se bojim pogubljenja, produžio bih namaz.
Pošto su ga digli da ga razapnu, pitali su ga:
—Da li bi volio da si sada sa svojom porodicom, a da je Muhammed na tvom mjestu?
Odgovorio je:
—Tako mi Allaha, ne bih volio da Muhammeda ubode ni trn, dok je među svojima, a ja ovdje!
Pogledaj brate, šta znači snaga istinskog vjerovanja i čvrstina mu'mina!
Onda je Habib, radijallâhu 'anhu, rekao:
—Bože, pobroji ih, uništi ih, i ne ostavi nijednog od njih!
Pred smrt je izgovorio sljedeće stihove:

»Ne brinem se, ako umrem kao musliman,
na koji ću način biti ubijen.

Neću se pokoriti neprijatelju,
niti ću strahovati, jer Allahu se vraćam.

Sve je to Allahova volja i ako On hoće,
blagosloviće i moje raskomadano tijelo.

Hrabrost i junaštvo! Snaga čvrstog vjerovanja! Postojanost imana! Klanja sa sigurnošću, odgovara im sa sigurnošću, proklinje ih sa sigurnošću i izgovara ove stihove sa sigurnošću, pa to je suština sreće za onoga ko je traži!

4. Često spominjanje Allaha dž.š. i učenje Kur'ana

»A srca se, doista, kad se Allah spomene, smiruju!«

(Ar - Ra'd, 28.)

Onaj ko stalno spominje Allaha dž.š. živi sretan i smirenog srca, a onaj ko se udalji od spominjanja
Allaha dž.š, očajan je i jadan:

»Onome ko se bude slijepim pravio da ne bi Milostivog veličao, Mi ćemo šejtana natovariti, pa će mu on nerazdvojni drug postati.«

(Az-Zuhruf, 36.)

»A onaj ko okrene glavu od Knjige Moje, taj će teškim životom živjeti i na Sudnjem danu ćemo ga slijepa oživjeti.«

(Ta Ha, 124.)

»Teško onima čija su srca neosjetljiva kad se spomene Allah, oni su u pravoj zabludi!«

(Az-Zumar, 22.)

5. Unutrašnje zadovoljstvo

U Kur'ani Kerimu se navode mnogi ajeti koji govore o zadovoljstvu, tj. o osjećanju prostranosti u grudima.
Tako Musa, 'alejhis selâm, kaže:

»Gospodaru moj, reče Musa, učini prostranim prsa moja.«

(Ta Ha, 25.)

Allah dž.š. kaže, obraćajući se Muhammedu, sallallâhu 'alejhi ve sellem:

»Zar grudi tvoje nismo prostranim učinili.«

(Al-Inširah, 1.)

Kaže Uzvišeni:

»Onome koga Allah želi da uputi, On srce njegovo prema islamu raspoloži.«

(Al-An'am, 125.)

»Zar je isti onaj čije je srce Allah učinio sklono islamu, pa on slijedi svjetlo Gospodara svoga...«

(Az-Zumar 22)

Unutrašnje zadovoljstvo i njegovo traženje je jedan od znakova sreće i osobina sretnih.

6. Dobročinstvo prema ljudima

Poznato je već da su oni koji čine dobro drugima najsretniji i najomiljeniji ljudi .

7. Gledanje na onoga ko je ispod tebe u dunjalučkim stvarima i na onoga ko je iznad tebe u ahiretskim stvarima

Muhammed, sallallâhu 'alejhi ve sellem, kaže: *»Gledajte na onoga ko je na nižem položaju od vas, a ne gledajte na onog ko je na višem položaju od vas, to je bolje, da ne biste omalovažavali Allahovu blagodat.«* (prenosi Muslim)

Ovo se tiče dunjalučkih stvari, jer ako se sjetiš onoga ko je ispod tebe, spoznaćeš Allahovu blagodat prema sebi.

A što se tiče ahiretskih stvari (stvari vezanih za vjeru), gledaj na onoga ko je iznad tebe, da bi saznao svoje greške i propuste.

Ne gledaj kako je propao onaj ko je propao, već gledaj na onoga ko se spasio - kako se spasio.

8. Kratkoća nade, neovisnost o dunjaluku i pripremanje za smrt

Šejh Abdurrahman es Sa'di kaže: »Život je ionako kratak, ne skraćuj ga još više brigama i tugom.«

Brate, evo jednog vrijednog razgovora između grupe ljudi, neovisnih o dunjaluku i spremnih, u svakom trenutku, za dan preseljenja na ahiret:

Sjedila je grupa dobrih ljudi, razgovarajući o kratkoći nade. Upitan je jedan od njih:

—Koliko se nadaš?

Odgovorio je:

—Toliko se nadam, da kad prinesem ustima zalogaj hljeba, ne znam hoću li ga moći pojesti ili ne!

Postavljeno je isto pitanje drugom, pa je ovaj odgovorio približno kao i prvi.

A kad je upitan treći za nadu koju ima, rekao je:

—Toliko se malo nadam, da kad izađe dah iz mene, ne znam hoću li moći ponovo udahnuti ili ne!

Brate, život je, zaista, kratak, zato ga ne skraćuj još više brigama i tugom!

9. Čvrsto uvjerenje da je *istinska* sreća mu'mina na ahiretu, a ne na dunjaluku

Allah dž.š. kaže:

»A srećni će u džennet, dok je nebesa i Zemlje u njemu će boraviti, osim ako drukčije Gospodar tvoj ne odredi, biće to dar koji će neprekidno trajati.«

(Hud, 108.)

Muhammed, sallallâhu 'alejhi ve sellem, kaže: *»Dunjaluk je zatvor za mu'mina, a džennet za kafira.«*

Evo jedne divne priče o Ibn Hadžar El-Askalaniju, Allah mu se smilovao:

Izašao je jednog dana Ibn Hadžar, glavni kadija u Egiptu, i naišao na jednog Jevrejina bijednog izgleda.

Jevrejin mu reče:

—Stani!

Ibn Hadžar je stao, pa ga ovaj upita:

—Kako tumačiš riječi vašeg Poslanika: »Dunjaluk je zatvor vjerniku, a džennet nevjerniku.«, a evo gledaš me u kakvom sam bijednom stanju, a nevjernik sam, a ti si tako raskošan, iako si vjernik?!

Ibn Hadžar odgovori:

—Tvoja nesreća i bijeda na ovom svijetu su za tebe džennet, u odnosu na žestoku kaznu koja te čeka na ahiretu, ako umreš kao nevjernik.

A sva moja ljepota i raskoš je dunjalučka blagodat koja je zatvor za mene, u odnosu na ljepote koje me čekaju u džennetu, ako me Allah dž.š. uvede u njega.

Jevrejin reče:

—Znači, tako?

Ibn Hadžar odgovori:

—Da.

Tada Jevrejin reče:

—Svjedočim da nema drugog boga osim Allaha i da je Muhammed Allahov poslanik!

10. **Druženje sa dobrim ljudima**

Ne može niko poreći uticaj koji prijatelji imaju jedan na drugog, što je već jasno i mnogo puta potvrđeno kroz historiju.

Zbog toga Muhammed a.s. kaže: *»Primjer dobrog i lošeg prijatelja je kao primjer onoga koji nosi misk i onoga koji puše u kovački mijeh.«*

(muttafekun alejhi)

11. **Da znaš da, ako ti ljudi nanesu nepravdu, to je dobro po tebe, a loše po njih:**

Ibrahim Bn et Tejmi kaže: »Kad mi neko nanese nepravdu, ja se sažalim nad njim.«

Prenosi se da je Bn Tejmiji nekoliko ljudi, među kojima su i alimi, učinilo nepravdu, te da je zbog njih bio zatvoren u Aleksandriji.

Kad je bio oslobođen, pitali su ga:

—Želiš li se osvetiti onima koji su ti učinili nepravdu?

Odgovorio je:

—Opraštam svakome ko mi je učinio nepravdu!

Oprostio je svima, jer zna da je to sreća za njega na ovome i na onome svijetu.

Al-Fadil Bn 'Ijad, Allah mu se smilovao, priča da je bio u Haremi-Šerifu, pa je došao jedan Horasanac plačući.

Pitao ga je:

—Zašto plačeš?

Odgovorio je:

—Ukradeno mi je nekoliko dinara.

—Plačeš zbog para?-upita ga.

Horasanac odgovori:
—Ne, nego zato što znam da ćemo ja i taj kradljivac stati pred Allaha, pa sam se sažalio nad njim!

Jedan pravovjerni je saznao da ga je neki čovjek ogovara. Potražio je jedan lijep, odgovarajući poklon i odnio ga tom čovjeku.
On ga je upitao za razlog donošenja poklona, a pravovjerni je odgovorio: »Muhammed, sallallâhu 'alejhi ve sellem, kaže: *»Ko vam učini neko dobro, nagradite ga.«*. «
Ti si meni poklonio svoje sevape ogovarajući me, pa ja nemam drugog poklona za tebe, osim dunjalučkog.«
Neka je hvaljen Allah dž.š!!

12. Lijepa riječ i uzvraćanje zla dobrim
Allah dž.š. kaže:
»Dobro i zlo nisu isto! Zlo dobrim uzvrati, pa će ti dušmanin tvoj odjednom prisni prijatelj postati.«

(Fussilat, 34.)

Dobro razmisli, brate, o ovoj veličanstvenoj Božijoj pouci!
Opisujući one koji vjeruju, Allah dž.š. kaže:
»I koji, prolazeći pored onoga što ih se ne tiče, prolaze dostojanstveno.«

(Al-Furqan, 72.)

13. Traženje zaštite od Allaha dž.š. i često učenje dova
Ovo je jedna od preporuka Muhammeda, sallallâhu 'alejhi ve sellem.

Evo nekih njegovih dova: *»Bože, popravi mi moju vjeru koja je bit moja, popravi mi ovaj svijet na kojem živim, popravi mi onaj svijet kome se vraćam. Učini da mi moj život bude povećanje u svakom dobru, a moja smrt mir i spas od svakog zla.«* (prenosi Muslim)

»Bože, nadam se Tvojoj milosti, nemoj dati da se oslonim na sebe ni na trenutak. Popravi čitav moj posao, nema drugog Boga osim Tebe.«

»Bože, utječem Ti se od brige i žalosti, od straha i škrtosti, od toga da me ne savlada dug i da me ne nadvladaju ljudi.«

I na kraju, pozivam te, poštovani čitaoče, da slijediš one koji su istinski sretni i da živiš lijep i koristan život, daleko od nesreće i razočarenja, a to možeš postići vjerovanjem u Allaha dž.š. i činjenjem dobrih djela.
Allah Uzvišeni kaže:
»Onome ko čini dobro, bio muškarac ili žena, a vjernik je, Mi ćemo dati da proživi lijep život i doista ćemo ih nagraditi boljom nagradom nego što su zaslužili.«

(An-Nahl, 97.)

Neka je hvala Allahu, Gospodaru svih svjetova, i neka je mir, spas i blagoslov na našeg Poslanika, Muhammeda, njegovu porodicu i sve njegove ashabe.

Izdanja Porodične biblioteke

* Zapečaćeni džennetski napitak
* Opskrba za Sudnji dan
* Iman
* Tragedija nemorala
* Sreća između privida i stvarnosti
* Štit muslimana
* Svakoj djevojci koja vjeruje u Allaha
* Počeci islama